

NIEUWSBLAD

UTRECHT MIDDEN

UITGAVE OKTOBER 2007
25e Jaargang

Nieuwe cursus vrienden maken
zie pagina 3

Vakantiedagboek Lemele

Barbecue in Lemele

Ontspannen in de Imminkhoeve

Een fantastische vakantie..
zie pagina 8

Vrienden maken kun je leren

Het Rode Kruis start eind oktober een cursus vrienden maken voor iedereen die meer vriendschap in zijn leven zoekt. Het komt veel voor dat je contacten bent kwijtgeraakt en er niet meer aan durft te beginnen. Maar alleen zijn is ook maar niks! Het Rode Kruis wil helpen om weer contact te leggen en hoe je dat het beste kunt doen.

Lees verder op bladzijde 3

Hulpverlening 'over de grens...'

Onze vrijwilligers helpen niet alleen in het Utrechtse. We maken tenslotte deel uit van een landelijke vereniging. Het is leuk om ook buiten de deur ervaring op te doen met EHBO-diensten en zo ervaring uit te wisselen met collega's. Vrijwilligers Job Wolters, Thomas Walder en Michel Doeser schreven over hun ervaringen.

Lees verder op bladzijde 7

In Utrecht begon de Welfare

Wist u dat in 1946 de eerste welfarewerkster in het Utrechtse Militair Hospitaal in Oog en Al aan de slag ging? En dat een breiwerkje maken door mannelijke patiënten niet werd afgewezen? Oud vrijwilligster Hanneke Noorlander schreef voor ons een artikel over de geschiedenis van sociaal werk en het Rode Kruis in Nederland.

Lees verder op bladzijde 4

adv. 1

Rode Kruis geeft nieuwe cursus

Vrienden maken kun je leren

Vrienden zijn voor ieder mens belangrijk, ze verrijken het leven. Maar niet iedereen vindt het even gemakkelijk om vrienden te maken of te behouden. Speciaal voor die mensen start het Rode Kruis eind oktober een praktische cursus in Utrecht. In zes bijeenkomsten wordt geoefend in het aangaan en onderhouden van vriendschap. De belangrijkste inzet: een open en actieve houding.

Uit onderzoek blijkt dat vriendschap en sociale steun veel bescherming kunnen bieden, bijvoorbeeld tegen depressieve klachten. Tegelijkertijd valt op dat steeds minder mensen nog vertrouwelijke contacten hebben. In een periode van zorgen is het dan lastig hulp te vragen. Maar ook in goede tijden is het belangrijk om ervaringen te kunnen delen.

De cursus Vrienden Maken richt zich op mensen vanaf 18 jaar, die – om welke reden dan ook – geen grote vriendenkring (meer) hebben en daar zelf iets aan willen doen. Het is de bedoeling dat de deelnemers ervaringen uitwisselen, nadenken over hun wensen en grenzen en een realistische kijk op vriendschap ontwikkelen. Daarbij is er aandacht voor een groter zelfvertrouwen en positiever zelfbeeld. Ook wordt er intensief geoefend in communicatietechnieken en benaderingswijzen. Voorop staat dat de cursisten actiever en vaardiger worden in het maken én behouden van vrienden.

Eerst een kennismaking

De cursus Vrienden Maken is er in beginsel voor iedereen die meer vriendschap in z'n leven zoekt. Niet direct onder de medecursisten, al mag dat natuurlijk wel.

Na aanmelding ontvangt de kandidaat-deelnemer een oproep voor een kennismakingsgesprek. Er wordt dan meteen gekeken of de cursus goed aansluit bij diens behoefte.

De 8 à 12 deelnemers komen op woensdagavond 31-10-2007 voor de eerste keer bijeen. Adres Rode Kruisgebouw, Koningsweg 2 te Utrecht. De volgende vijf cursusavonden zijn op: 7, 14 en 28 november en op 12 en 19 december 2007. Op 20-02-2008 is er een 'terugkomdag'.

De deelnamekosten bedragen € 25,- Voor informatie en inschrijving kan men bellen met Willem Kardol, telefoon 030-2520134 of mailen naar: wkardol@rodekruisutrechtmidden.nl

Het Rode Kruis komt op voor chronisch zieken en gehandicapten en is al jaren actief om eenzaamheid te verlichten. Ruim 18.000 vrijwilligers van het Nederlandse Rode Kruis helpen 55.000 vereenzaamden en chronisch zieken en gehandicapten met zogenaamde 'vriendendiensten', zoals huisbezoeken, oppashulp, internetles, coaching en het opzetten van telefooncirkels. Jaarlijks genieten zo'n 6000 gasten van aangepaste vakanties op het vakantieschip J. Henry Dunant of in één van de Rode Kruis- vakantiehotels.

De geschiedenis van het sociale werk in Nederland en de rol van het Rode Kruis

door Hanneke Noorlander (oud vrijwilligster Rode Kruis Utrecht Midden)

In de eerste helft van de 20e eeuw beruften gezinszorg en kruiswerk (maatschappelijke gezondheidszorg, waaronder kraamzorg, wijkverpleging, en maatschappelijk werk) voor een groot deel op plaatselijk initiatief en dreef op plaatselijke vrijwilligers en besturen. Deze zorg was levensbeschouwelijk verzuild. Er bestonden eveneens verzuilde koepelorganisaties.

In toenemende mate ging de overheid subsidies verschaffen. Men kon dus in toenemende mate over geld beschikken en minder steunen op liefdadigheid en ging levensbeschouwelijk ontzuilen. Dat veroorzaakte organisatorisch aardverschuivingen en levensbeschouwelijk ontzuilde nationale en provinciale koepels. In de jaren 60 van de vorige eeuw waren er nog 1450 kruisverenigingen met solistisch werkende wijkverpleegkundigen. De ontzuiling bracht deze rond 1980 terug tot ruim 200 kruisorganisaties, waarbij in teamverband wordt gewerkt. De meeste kruisverenigingen zijn gefuseerd met gezinszorginstellingen en handelen tegenwoordig onder de naam 'thuiszorg'. De oorsprong ligt in organisaties zoals het Groene Kruis en het Wit-Gele Kruis. De NK - Nationale Kruisvereniging – kwam in 1977 tot stand, kreeg een nieuw gebouw, raakte snel beter toegerust en kon de lidinstellingen, de provinciale koepels, steeds beter ter zijde staan en deze provinciale plaatselijke koepels groeiden en bloeiden. Nogal top-down. De zorg bleef een warme lappendeken van bont variërende plaatselijke instellingen.

Maatschappelijk werk ontstaat na WOII

Het Rode Kruis is ontstaan vanuit het oorspronkelijke idee om hulp te verlenen aan zieke en gewonde militairen in oorlogstijd. Op 2 april 1909 werd de oorspronkelijke doelstelling van het Rode Kruis uitgebreid: het Rode Kruis mocht zich gaan wijden aan maatschappelijk werk, met het argument dat ook in vreedstijd de belangstelling voor de oorspronkelijke doelstelling levend werd gehouden. Na de 2e wereldoorlog zou het maatschappelijke werk pas echt tot ontplooiing komen. Na de bevrijding lagen overal ter wereld hospitalen met gewonde militairen. Nederlandse artsen waren na bezoek aan Engelse ziekenhuizen erg onder de indruk van de gebruikte methoden om de vaak lange verpleegtijden van gewonde militairen praktisch in te vullen. De therapie werd aangeduid met de term 'bezigheidstherapie'.

Welfarewerk Rode Kruis vanaf 1946

De Utrechtse mevr. van Notten is in december 1945 voor het eerst uitgezonden naar Engeland, waar ze verschillende hospitalen bezocht en vervolgens werd ze verantwoordelijk voor de bezigheidstherapie in Nederlandse ziekenhuizen. Op 19 januari 1946 is de eerste welfarewerkster in het militaire hospitaal in Oog en al te Utrecht met het werk begonnen! In 1946 groeide het welfarewerk zo sterk dat het is gescheiden van de medische afdeling. Mw.

Dra N.H. Schokking kreeg de leiding over welfare van het Rode Kruis. Mede aan haar is te danken dat de welfare zo'n sterke ontwikkeling heeft doorgemaakt. Ook burgerpatiënten raakten geïnteresseerd in de activiteiten van de welfarewerksters voor de militairen en vroegen al snel dezelfde faciliteiten. De eerste burgerinstelling waar een welfarewerkster was aangesteld was het Beatrixoord in Appelscha. Naast bezigheidstherapie werd er nu ook van de welfarewerkers verwacht dat ze naar de verhalen van de patiënten luisterden. Ook het idee dat de thuisliggende zieke graag bezig gehouden wilde worden, werd ondersteund door het Rode Kruis. Omdat de vraag naar welfarewerk bij het Rode Kruis zeer sterk bleef toenemen, was het Rode Kruis genoodzaakt om vrijwilligers te gaan werven. Het Rode Kruis is in 1948 gestart met het inzetten van vrijwilligers voor een vorm van sociale hulpverlening, die later zou uitgroeien tot een van haar meest belangrijke taken.

Welfare en de opkomst van de ouderenzorg

Welfare was in eerste instantie bedoeld voor thuisliggende zieken. Sinds de jaren zeventig kon het onder bepaalde voorwaarden ook worden toegepast in verzorgingshuizen, ziekenhuizen en verpleeginrichtingen. Achteraf gezien is er een duidelijke verschuiving te zien in de doelgroep. In eerste instantie hielden welfarewerkers zich met name bezig met kurende tbc-patiënten, later werden ook langdurige of chronische zieken aan de doelgroep toegevoegd. Weer later verschoof dit beeld verder en werden ook gehandicapten en eenzame bejaarden aan de doelgroep toegevoegd. Alle sociale activiteiten die het Rode Kruis in Nederland onderneemt, zijn direct of indirect gericht op de bestrijding van eenzaamheid, vooral bij mensen met een chronische ziekte of handicap.

Als maatschappelijk thema zal eenzaamheid de komende jaren enkel belangrijker worden. Nederland telt steeds meer ouderen die vaker dan gemiddeld fysieke problemen ondervinden, aan mobiliteit inboeten en vrienden en familie verliezen. De reactie van het Rode Kruis op een bestaand of dreigend isolement is menselijk contact. Dat contact levert het Rode Kruis zelf of wordt tot stand gebracht tussen mensen die daar behoefte aan hebben. Een voorloper van de activiteiten die nu ook voor ouderen georganiseerd worden zijn de boottochten voor zieken. Een Hengelose arts kwam op het idee om boottochten met patiënten te organiseren. De eerste tocht vond plaats in mei 1951 met een gehuurde boot 'de Gelderlander'. In 1959 bouwde het Rode Kruis zijn eigen boot met giften en donaties: de J. Henry Dunant. Ze voer tot 1972, toen de Henry Dunant II in gebruik werd genomen. Op de oude boten was het zwaar werk voor de Rode Kruis vrijwilligers; er waren geen gasthuten en rolstoelliften, zoals op het huidige schip. De gasten namen zelf luiers en verbandmiddelen mee. Utrechtse vrijwilligers hebben vele jaren geholpen bij de reizen. Men haalde patiënten uit bed, hielp met aan – en uitkleden en verplaatste iedereen per rolstoel.

Huidige activiteiten in het kader van sociale zorg voor ouderen

Het Rode Kruis heeft een veelzijdig aanbod dat erop gericht is om het leven van ouderen te vergemakkelijken en te veraangemen. Voorbeelden zijn rolstoelvervoer, georganiseerde vakanties, de telefooncirkel en internetles. Bij de telefooncirkel belt een groep mensen elkaar dagelijks. Dat gebeurt meestal in een vaste volgorde, zodat men elke dag door dezelfde persoon wordt gebeld. Daarna wordt de volgende van de lijst gebeld. De telefooncirkel wordt begeleid door een vrijwilliger van het Rode Kruis.

Bij internetles worden ouderen begeleid in het gebruik van de computer en internet. In Utrecht is in november 2006 het mobieltjesproject georganiseerd, waarbij vrijwilligers van het Rode Kruis, waaronder veel jongeren en de voor de gelegenheid aanwezige premier Balkenende, ouderen wegwijs maken met hun mobiel.

Ook senioren in woonzorgcentrum Vonderhof in de Eindhovense wijk Strijp maken kennis met ICT als hulpmiddel om onderlinge contacten te onderhouden. Het project wordt gefinancierd met middelen uit het Digistein project. Gebruikmakend van de internetcafés in verschillende woonzorgcentra en andere locaties met computers in Strijp kunnen senioren via video-conferencing met elkaar in contact komen. In de woonzorgcentra worden senioren uit het centrum en oudere inwoners die nog zelfstandig wonen, door vrijwilligers begeleid bij het bedienen van de computer. Zo leren senioren nieuwe communicatiemiddelen te gebruiken en verbreden ze hun mogelijkheden om contacten te leggen.

De toekomst van sociale zorg voor ouderen

Ouderen, zieken of gehandicapten worden op allerlei manieren ondersteund om een onafhankelijk leven te leiden waarin zij zo min mogelijk last ondervinden van hun beperkingen. Nieuwe media en technologieën spelen hierbij een steeds belangrijker rol, oa met alarmerende, controlerende, logistieke, entertainende, communicatieve en educatieve toepassingen. In de toekomst zal de rol van nieuwe media, oa in de sociale zorg voor ouderen, een steeds grotere rol gaan spelen. In Flevoland experimenteert men met voorzieningen voor ouderen, oa met camera's, communicatieschermen en touchscreens voor monitoring en contact.

Multicultureel ouderenwerk

Een ander thema wat in de toekomst hoogstwaarschijnlijk ook een rol speelt, is multicultureel ouderenwerk. Dit is een onderdeel van het welzijnswerk dat zich bezighoudt met het ontwikkelen van een aanbod sociaal-culturele activiteiten voor en met allochtone en autochtone ouderen. Het aanbod kan plaatsvinden vanuit een buurthuis of een dienstencentrum voor ouderen. De allochtone bevolking groeit van 1,9 miljoen mensen naar 2,7 miljoen mensen in 2015. En sinds het begin van de jaren negentig is het aantal 55 plussers onder de allochtonen sterk toegenomen. Op dit moment zijn er naar schatting 100.000 allochtone 55 plussers. In 2015 zal dat aantal verdrievoudigd zijn. Hier ligt een objectieve noodzaak om meer aandacht aan allochtone ouderen te geven. Zij zullen niet enkel in verzorgingscentra worden opgenomen. Ook valt te verwachten dat deze ouderen in de buurt zullen blijven wonen waar zij al geruime tijd wonen. Ook de verzorgingstehuizen zullen in toenemende mate buurtgerichte activiteiten ontwikkelen, samen met dienstencentra en buurthuizen. Volgens een deskundige op het gebied van werken met allochtone ouderen, is het geheim van het succesvol werken met deze doelgroep, niet een kwestie van kennis. Doorslaggevend is de relatie die de beroepskracht legt met de ouderen. In die relatie staat vertrouwen centraal. De eerste stap in het bereiken van allochtone ouderen is om deze grondhouding aan te nemen.

Bron: o.a. Afkomstig van: <http://www.fontys.nl/sociaalplatform/default.asp?idsitestructurenode=45052> en archief Rode Kruis Utrecht Midden

---

Unieke samenwerking in Maarssen

door Stef van Leeuwe, bestuurslid

Veel activiteiten liggen in de regel stil in de zomerperiode. Voor veel ouderen en hulpbehoevenden betekent dit niet zelden een langere periode met minder activiteiten en minder bezoek. Want kinderen, kleinkinderen, burens, etc. zijn in de zomer vaak op vakantie.

Daarom leek het het Rode Kruis in Maarssen en de afdeling Maarssen van de Zonnebloem een leuk idee om eens iets extra te organiseren in deze stille maanden. Immers beide organisaties hebben op lokaal niveau vaak dezelfde doelgroep zonder dat hun activiteiten elkaar overlappen.

Truus Savelkoul (r.) laat iedereen meezingen

In samenwerking met woonzorgcentrum Maria Dommer werd op woensdag 1 augustus een gezellige middag met muzikale begeleiding georganiseerd. Leden en gasten van het Rode Kruis en van de Zonnebloem konden zich tevoren aanmelden en ook de bewoners van Maria Dommer waren op deze middag van harte welkom. De organisatoren van deze middag hadden de hoop op deze middag misschien wel 80 mensen te mogen verwelkomen. Heel groot was dan ook de vreugde toen bleek dat deze middag uiteindelijk door maar liefst 120 mensen werd bezocht!

Na het officiële welkom kreeg men eerst koffie, thee en cake. De sfeer was van het begin af aan prima, mede door de muzikale omlijsting die verzorgd werd door de heer Jan Baron met accordeon en keyboard. Tevens was er natuurlijk uitgebreid de mogelijkheid om bij te praten. Ook was er voor de aanwezigen de mogelijkheid om kennis te nemen van de diverse activiteiten die het Rode Kruis en de Zonnebloem in Maarssen organiseren.

Onder het genot van een drankje en een hapje werd ook uit volle borst meegezongen met de diverse bekende melodieën die te horen waren. Truus Savelkoul, coördinator van de activiteiten van het Rode Kruis in Maarssen, trad daarbij op als een volleerd presentator en voorzanger.

Na afloop keerden allen voldaan naar huis. Een zeer geslaagde middag, geboren uit een unieke samenwerking met de Zonnebloem. Een schot in de roos. Hier is duidelijk in een behoefte voorzien. Hopelijk volgend jaar weer!?

Dank ook aan alle vrijwilligers die zorgden dat deze hele middag op rolletjes liep.

adv. 2

Nationale hulpverleningen

In de onderstaande artikelen staan drie ervaringen beschreven van Utrechtse Rode Kruis-vrijwilligers die een landelijke inzet gedaan hebben: Job Wolters zat met enkele honderden andere Rode Kruis-ers blaren te plakken bij de Nijmeegse Vierdaagse, Thomas Walder zat drie dagen tussen de feestende festivalgangers en harde muziek, en Michel Doeser genoot van de zon en toonde zijn EHBO-kunsten tussen de boten, bij Sail 2007.

Hulpverleners tijdens de Vierdaagse; een prestatie op zich!

door: Job Wolters

Ik stap uit de trein op station Nijmegen. Prachtig wandelweer denk ik bij mezelf. Een week lang blaren prikken, posten opbouwen en afbreken en vooral zorgen dat wandelaars de finish halen.

Voor het tweede jaar doe ik mee aan deze grootschalige hulpverlening met honderden Rode Kruis-vrijwilligers uit het hele land. De meeste behandelposten worden gecoördineerd door Defensie, waarbij het Rode Kruis te gast is en meehelpt met de behandeling. Alleen op de 50 kilometer-route is een post die volledig gerund wordt door het Rode Kruis: de subrust. Vanuit die locatie zal ik een sfeer schetsen die men ook wel het vierdaagsevirus noemt...

De eerste dag begint rustig. Wandelaars komen hun startbewijs ophalen en staan in de stralende zon langere tijd te wachten. Het ideale moment om patrouille te lopen, de start-finishlocatie eens goed te verkennen, een praatje te maken met de wandelaars en hier en daar een verband aan te leggen of een pleister te plakken. Na afloop ga ik naar onze thuisbasis, de Schouwburg. Op tijd naar bed! Morgen half zes weer op. Terwijl de eerste wandelaars om 4:00 uur al gestart zijn rijden wij in een bonte stoet naar de volgende subrustpost in een van de zalen van een café. Omstreeks half acht komen de eerste, geoefende, wandelaars voorbij maar na verloop van tijd stoppen er steeds meer wandelaars met blaren. De rest van de dag is het lekker doorwerken en bestaat de tijd uit ontsmetten, blaren prikken, afplakken en vette watten. We praten met de wandelaars, die soms een uur of langer op de behandelafel liggen en delen mee in het Vierdaagse-gevoel: "samen halen we de finish wel"! Na de laatste wandelaar wordt de post weer schoongemaakt en in de vrachtauto geladen.

Op naar de post van morgen om op te bouwen. Lokatie: de kleedkamers van de plaatselijke sportclub. Na de terugkeer in Nijmegen gaan we de sfeer van de Vierdaagse Feesten proeven. Dansen op de beats van live-bands en we kijken naar prachtige vuurwerk op de Waalkade. Het blijft fantastisch weer, tot de laatste dag. Rond 15:00 uur heftig onweer en regen. De wandelaars moeten langer rusten dan hen lief is. De organisatie besluit de finishtijd een halfuur te verplaatsen en informeert de wandelaars hierover met een sms. Ondanks de regen, toch veel mensen langs de route om de wandelaars te verwelkomen met gladiolen. Terug in de stad kom je de wandelaars tegen waar je de afgelopen paar dagen een band mee hebt opgebouwd: we hebben samen de finish gehaald!

Hulpverleners op popfestival Lowlands: goede muziek en gezellig volk

door: Thomas Walder

Lowlands is een driedaags muziekfestival voor (vooral) jongeren.

Drie dagen lang 55.000 feestende mensen... dat kan nooit goed gaan!

Daarom is er een uitgebreide organisatie voor de medische hulpverlening. Organisator van de hulpverlening is MAI: Medical Assistance International, die samen met een honderdtal Rode Kruis-vrijwilligers zorg dragen voor de hulpbehoevende festivalganger.

MAI is een professionele organisatie die in sommige regio's in het land ook de reguliere ambulancezorg verzorgt. Naar Lowlands namen zij enkele ambulances en medisch personeel mee. Voor Rode Kruis-ers is dit een mooie gelegenheid om in de keuken te kijken van de professionele hulpverleners. De meegekomen verpleegkundigen waren ook graag bereid om EHBO-ers bij te scholen met 'veldkennis': aanvullingen op het Oranje Kruis-boekje. Hulpverleners op Lowlands is niet voor beginnende EHBO-ers. Je krijgt te maken met chaotische situaties, zoveel harde muziek om je heen dat het portofoonverkeer er onder leidt, en letsel waar het Oranje Kruis-boekje weinig over zegt zoals zogenaamd 'drugsletsel'. Want als je als festivalganger een paar dagen lang niet goed eet, slecht slaapt en veel feest, dan kunnen sommige 'genotsmiddelen' wel eens anders aankomen dan normaal. En die mensen liggen dan op één van de vier EHBO-posten van Lowlands. Zorgen voor die mensen is een uitdaging, en vaak krijg je casussen voor je kiezen waarvoor je naast de kennis ook veel improvisatietalent moet gebruiken naast je gewone huis, tuin en keuken-EHBO.

Ik draaide dagelijks dienst van 8:00 tot 20:00; dus na mijn dienst nog prima de mogelijkheid om 'in burger' het festivalterrein op te gaan en nog te genieten van onder andere de Kaiser Chiefs en Mika. Hulpverleners op Lowlands is vrij zwaar, soms ook heftig, maar enorm interessant en uitdagend werk. Je ontmoet veel nieuwe mensen en je pakt terloops ook nog even een van Nederlands beste muziekfestivals mee!

Hulpverleners tussen de boten: Sail 2007

door: Michel Doeser

Tijdens een van de mooiste weken deze zomer, genoten ruim 200.000 bezoekers in Zeeland van Sail 2007. Door de zomerzon was het extra aangenaam hulpverleners.

De afvaardiging van het district Utrecht-Midden naar Sail De Ruyter 2007 in Vlissingen bestond slechts uit één vrijwilliger (Michel zelf, red.). Op vrijdagochtend 24 augustus verzamelden vrijwilligers uit het hele land (van Zeeuws-Vlaanderen tot Groningen, van Leiden tot Maastricht) in het onderkomen voor drie dagen: het ROC Zeeland. Hier was, naast de slaappalen, tevens het coördinatiecentrum gevestigd van het Rode Kruis, het bureau Ghor en de regionale ambulancevoorziening Zeeland. Het viel op dat de samenwerking tussen deze organisaties in het Zeelandse erg nauw was. In totaal waren ruim 90 NRK-vrijwilligers actief, verspreid over 5 posten door heel Vlissingen. Mede door het goede weer en de aanwezige vloot trok het festijn in drie dagen tijd 220.000 bezoekers. Veel voorkomende hulpverleningen waren insectenbeten, de welbekende blaren maar ook enkele onwelwordingen en verbrandingen door de zon.

Het was een hele gezellige en leerzame inzet doordat je kennis maakt met medevrijwilligers (en hun werkwijzen) uit het hele land.

Vakantiedagboek Lemele

door Peter Hilhorst

Zaterdag 18 juni 2007 vertrokken wij met 24 gasten en 16 vrijwilligers op vakantie naar de Imminkhoeve. Weken hebben we er allemaal naar toegeleefd en vanmiddag was het eindelijk zover. Vanaf 13.00 uur verzamelden alle gasten zich op de Koningsweg en konden we koffie drinken en kennismaken. Hierna was het tijd voor onze gasten om plaats te nemen in de bus. De rit duurde anderhalf uur. Vroeg in de ochtend waren er trouwens al vier medewerkers vertrokken die de bedden op gingen maken

Zondag: Na een goede nachtrust hebben we gezamenlijk ontbeten met lekkere gekookte eitjes en veel soorten brood en beleg. Het verloop van de dag zou afhangen van het weer. Kunnen we met de bus op pad of blijven we thuis en vermaken we ons binnen? Gelukkig begon de zon al vroeg achter de wolken vandaan te komen; dus ging iedereen de bus in. Chauffeur Theo en bijrijder Rinus hadden een mooie rondrit in de omgeving bedacht. We werden verrast met een fantastisch uitzicht over de heide vanaf de Holterberg. Na een korte lunchpauze vervolgden we onze route door dit fraaie landschap.

Na een uurtje toeren kwamen we via de Lemelerberg aan in Ommen. Hier draaide de chauffeur de bus een parkeerplaats op en haalden de vrijwilligers heerlijke softijsjes voor de gasten. Om 14.00 uur waren we weer terug in onze accommodatie in Lemele. In de middag kon men lekker kaarten en spelletjes doen. Daarna was er een heerlijke Lemelse boerenbarbecue. Het keukenteam had echt zijn best voor ons gedaan. Alice en Hennie namen

plaats achter het buffet en onze vleesmeesters Kees en Theo bakten traditiegetrouw het vlees heerlijk bruin. Het avondprogramma bestond uit een grandioze bingo met Toos aan de molen en ondergetekende achter de ballen gingen we aan de slag. Er waren zoveel prijzen te winnen dat slechts een enkele ongelukkige met lege handen bleef.

Maandag: Voor ons als medewerkers van het Rode Kruis is het vandaag een dag met wisselende gevoelens. Wij kregen het bericht door dat onze collega en voor velen een vriend, **Willem Bomer**, die reeds ernstig ziek was, plotseling van ons was heengegaan. Hij werd 79 jaar. Voor ons was dit een flinke schok. De uitvaart van Willem is vandaag 19 augustus. Op verzoek van de familie zal de uitvaartplechtigheid met Rode Kruis Eer worden uitgevoerd.

*Herdenking Willem Bomer;
De vlag gaat halfstok*

Er is besloten om een groep van 10 collega's naar Utrecht te laten gaan om daar de crematieplechtigheid bij te wonen. We beseffen natuurlijk ook dat we met onze gasten op vakantie zijn. De overige collega's blijven (samen met een extra collega, José, die toevallig in de buurt op de camping staat) achter om het onze gasten naar de zin te maken. Voordat onze collega's naar Utrecht vertrokken, hebben we gezamenlijk een moment bij het verlies van Willem stilgestaan. Op het plein voor de Imminkhoeve zal vandaag de vlag van het Rode Kruis halfstok hangen.

Het Rode Kruis is Willem enorm dankbaar voor al die lange jaren waarin hij voor ons klaar stond.

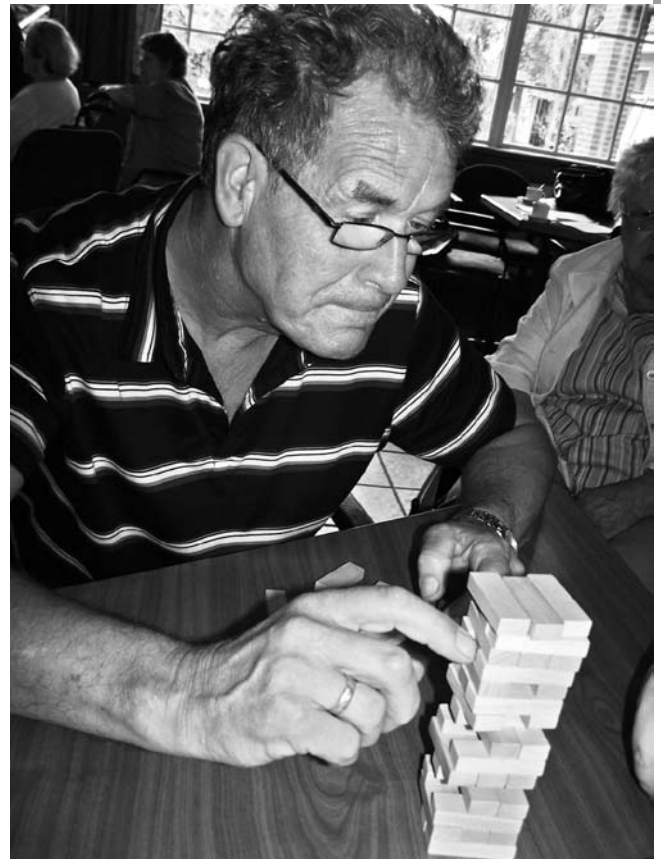

Voor de lunch hebben we met zijn allen gekeken naar een DVD van een reis met de Pekingexpress. Deze reis gaan Toos en Alice binnenkort maken. Het was een mooie film die ons meenam door Mongolië en omliggende landen. Na de film hebben we uitgebreid geluncht. Na de lunch zijn we verder gegaan met spelletjes. Spontaan ontstond een Lemele-vakantieweek-zangkoor. Alle oude bekende liedjes passeerden de revue.

Onder de deskundige leiding van onze eigen ballonnerartieste Toos kon men een ballonfiguur maken. Om 16.30 uur was de bus met collega's terug uit Utrecht en hebben we koffie gedronken. Op het avondmenu stond een ouderwetse bal gehakt met boontjes, sla, piepertjes en gefrituurde aardappelballetjes.

Dinsdag: Was een dag van 'geuren en kleuren', want na het ontbijt zijn we in de bus gestapt en naar Luttelgeest gereden. De bestemming was de Orchideeënhoeve, waar we genoten van de prachtige bloemenpracht. Om 13.00 uur werden we allemaal in het restaurant verwacht om te lunchen. Na de lunch was er opnieuw gelegenheid om

nog wat rond te kijken en inkopen te doen in de winkel. Uiteindelijk was het weer tijd om naar huis te gaan. Net op tijd (het begon buiten flink te druppelen), hadden we iedereen in de bus en konden we weer richting de Imminkhoeve. Na de avondmaaltijd was het tijd voor het hoogtepunt van deze dag. We werden getrakteerd op een optreden van het levensliederenkoor "Met Hart en Smart". De Zangeres Zonder Naam zong "Mexico", en iedereen zong mee. Het bijzondere aan dit koor is de uitstraling van de koorleden. Allemaal staan ze vol overgave en met een grote lach op hun gezicht voor ons op te treden. De vertolking van de "Zuiderzeeballade" was fenomenaal.

Woensdag: Vanmorgen konden onze gasten wat langer in bed blijven. Op verzoek kon men zelfs een ontbijtje op bed krijgen. De weersberichten waren ongunstig dus hebben we het draaiboek voor de spelochtend uit de koffer gehaald.

De groep werd ingedeeld in 4 subgroepen. Iedere groep diende aan 4 spelen mee te doen namelijk: Sjoelen, Torenspeel (het weghalen van steentjes van de toren tot deze omvalt), Darten en Koersbal. Veel gasten benutten

de middag om hun hersenen te pijnigen met puzzels en raadsels. Een paar natuurliefhebbers lieten zich lekker rondfietsen door de omgeving. Vanavond moesten onze gasten zelf hun eten maken. We hebben met zijn allen pannenkoeken gebakken, en was er een optreden van een echte Schotse doedelzakspeler.

Donderdag: Op weg naar Raalte. Al vroeg arriveerden extra vrijwilligers uit Utrecht die vandaag helpen met het duwen van de rolstoelen. Na het ontbijt zijn we vertrokken richting Raalte. Bij aankomst in het centrum werden we opgewacht door het hoofd van de beveiliging van het Stoppelhane Feest. Deze bracht ons langs de dranghekken naar een, speciaal voor ons gereserveerde, parkeerplaats naast de hoofdtribune waar we later op de dag het corso konden bekijken. Alle straten waren versierd en ook de kerken waren volgehangen met versieringen. We hadden tot 13.00 uur de tijd om te shoppen. Om 13.00 uur werden we verwacht op het festivalterrein. Er waren speciale plekken voor ons gereserveerd om het oogstcorso te aanschouwen. Een kleurrijk geheel van wagens, loopgroepen en muziekkorpsen trok aan ons voorbij en we genoten met volle teugen. Nadat de laatste praalwagen was gepasseerd hadden we nog even de tijd om de kermis op te gaan. Daarna zijn we huiswaarts gegaan om samen met de collega's uit Utrecht te dineren. Na het diner zijn de extra ingezette collega's weer vertrokken naar Utrecht. Bij deze nogmaals hartelijk dank voor jullie aanwezigheid en inzet!!

Vrijdag: Na het ontbijt hebben we de groepsfoto gemaakt. Hierna kon iedereen gaan genieten van het mooie weer. Het is ongelooflijk, maar we hebben deze week heerlijk weer gehad terwijl de berichten voor vertrek niet zo rooskleurig waren. Zo krijgt ieder wat hem toekomt. We doen het vandaag lekker rustig aan. Vanavond hebben we ons afscheidsmaal. De kok heeft voor ons een heerlijk chinees buffet klaargemaakt. Na het diner namen mevrouw Sodaar en mevrouw Röling het woord. Ze bedankten alle vrijwilligers voor hun goede zorg en inzet van deze week. We kregen namens alle gasten een

blijk van waardering overhandigd. Waarvoor onze dank! Nadat een ieder wat was bijgekomen van de maaltijd stond er vanavond weer een bingo op het programma. Er waren weer enkele tafels vol mooie prijzen. Iedereen was geconcentreerd bezig met het dichtklappen van de raampjes op de bingoplankjes. Tussen de bingo's door zijn de prijzen uitgereikt van de spelletjesochtend. Spontaan nam mevrouw Helmer het woord. Zij had samen met de andere gasten een lied voor de vrijwilligers geschreven. Dit lied werd ons prachtig toegezongen. Na een geweldige afscheidsavond lagen we allemaal snel in bed om (voorlopig) onze laatste nacht in Lemele door te brengen.

Zaterdag: Vanmorgen was iedereen vroeg uit de veren. Alles moest schoon en de bagage moest in de bus geladen worden. Het is ons weer gelukt om alle gasten en bagage op tijd in de bus te krijgen. Zodoende konden we om stipt 10.00 uur vertrekken. De directeur en het personeel stonden buiten om ons uit te zwaaien. Waar maak je zoiets mee? De klok sloeg exact 11.30 uur op het moment dat Theo, onze chauffeur van de bus, de parkeerplaats aan de Koningsweg opdraaide, met in zijn kielzog de door Joop gereden bagagewagen. Voor de garage werden we opgewacht door een uitbundige groep familieleden. Laurien, Alice en Artje waren vooruit gereden en hadden een lekker kopje koffie en thee gezet en wij hadden alle tijd om de bagage uit te laden en naar de gasten te brengen. Ik denk dat ik namens alle vrijwilligers spreek als ik zeg dat we een fantastische week met elkaar hebben gehad. Op de weblog heeft u veel foto's kunnen zien. Deze zijn gemaakt door mij én mijn assistent fotograaf Bastiaan v.d. Most.

Ik wil Bastiaan hartelijk danken voor zijn medewerking. Ik wil alle gasten en collega-vrijwilligers hartelijk bedanken voor deze onvergetelijke week. Tot ziens op de reünie! (waar iedereen nog over wordt geïnformeerd).

adv. 3

COLOFON

Oplage:

1400, toegezonden aan vrijwilligers, beroepskrachten en externe relaties.

Redactie:

Ritske de Koningh

Adres redactie bureau:

Het Nederlandse Rode Kruis/
Utrecht Midden
Koningsweg 2, 3582 GE Utrecht
Telefoon (030) 252 01 34

E-mail

info@rodekruisutrechtmidden.nl

Website

www.rodekruis.nl/utrechtmidden

Adreswijzigingen schriftelijk opgeven aan het redactie bureau.

Uitgever, acquisitie en vormgeving:

Kroonland BV
Postbus 51, 9600 AB Hoogeveen

Kopij voor dit blad kunt u opsturen voor: 27 oktober 2007

De adverteerders maken het verschijnen van ons magazine mede mogelijk.

Kijkt u ook even naar de advertenties?

Het Rode Kruis Utrecht Midden

Opgericht in 1868; biedt hulp aan de medemens in nood. Het werkgebied betreft de gemeenten Utrecht, Maarssen en Bunnik. Wij zijn actief op het gebied van sociale hulp, zoals huisbezoeken en telefooncirkels, directe noodhulp, zoals ehbo- en rampenhulpverlening, aangepast vervoer en vakanties voor chronisch zieke mensen, sociale opsporing en tracing. Met ruim 650 vrijwilligers (exl. collectanten) en een bescheiden beroepsapparaat zijn wij – als neutrale organisatie – afhankelijk van contributies en donaties van particulier en bedrijf.

Het Nederlandse Rode Kruis
District Utrecht Midden

Actieve jongeren gezocht voor het project "Jongeren samen actief"

Een project van het Rode Kruis Utrecht Midden

Het project

Jonge vrijwilligers (18 tot 30 jaar) van het Rode Kruis Utrecht Midden organiseren activiteiten voor gehandicapte en/of chronisch zieke jongeren (16 tot 30 jaar). Dit zijn uitgaansactiviteiten zoals naar de bioscoop, theater, discotheek of museum gaan. Ook kunnen de jongeren naar een fitnesscentrum om onder deskundige begeleiding aan hun conditie te werken. Zowel de activiteit als het vervoer worden geregeld door de vrijwilligers. Ook gaan er vrijwilligers als begeleiders mee. Uit onderzoek blijkt dat gehandicapte jongeren graag activiteiten willen doen die zij wegens hun beperking zonder begeleiding niet kunnen doen. Het Rode Kruis Utrecht Midden wil graag jongeren met elkaar in contact brengen om zo jongeren met een beperking de mogelijkheid te bieden meer activiteiten te kunnen ondernemen.

Vrijwilligers

Wil jij af en toe samen iets doen met gehandicapte jongeren? Meld je dan aan als vrijwillig begeleider bij dit project!

Meer informatie en aanmelding
Rode Kruis Utrecht Midden
Annemaaike Gijzen,
Tel: 030-2520134.
Email: agijzen@rodekruisutrechtmidden.nl

